

11-та НЕДІЛЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ (Цикл В)

У Жироні ми маємо хороших знавців сільської місцевості. Як добрий вчитель, Ісус говорить з нами про речі, які ми добре знаємо, щоб привести нас до пізнання глибших речей. Він говорить з нами про насіння, рослини і дерева. Але я хочу поділитися з вами дечим з того, що Ісус хоче нам сказати.

Ви тут зі мною і з братами, тому що ми усвідомлюємо, що Бог вклав у наші руки божественне насіння. Щастя, якого ми, люди, прагнемо, не дається нам речами цього світу, але може бути дане нам тільки Богом, бо Бог створив душу людини дуже великою.

Хлібороб сіє зерно в полі, поливає його і доглядає, але зерно росте саме по собі, тому що в ньому є сила, яку Бог вклав у нього, і яка змушує його рости.

Так само Ісус каже, що Бог дає вам своє насіння, щоб ви посіяли його у своєму серці, щоб ви своїм способом життя поливали його своїми добрими справами і доглядали за ним своєю молитвою, щоб це насіння проросло. Якими б маленькими вони не були. Вони мають в собі силу, яку Бог дає їм, щоб вони могли вирости великими. А що це за насіння, яке Бог вкладає у ваші руки? Ну, любов, мир, розуміння, терпіння, сила... їх багато. Наприклад, Бог не дає тобі мир, але Він дає тобі насіння миру, щоб ти посіяв його у своєму серці, поливав його ділами миру і піклувався про нього, молячись за мир. Якщо ви це зробите, насіння, яке має внутрішню силу миру, виросте, і ви матимете мир для себе і для тих, хто приходить до вас у пошуках цього дорогоцінного плоду.

Є такий вислів: "Що посієш, те й пожнеш". Більшість плодів нашого життя пов'язані з нашими вчинками. Зараз, наприклад, коли багато студентів складають іспити, ви бачите тих, хто вчився, і тих, хто не вчився.

Святий Петро Хризолог, італійський єпископ 5-го століття, говорить дуже гарні речі. Він каже, що Христос був посіяний як зернятко в дуже гарному саду, яким є лоно Діви Марії. Воно виростило і стало деревом, яке покриває всю землю - деревом Хреста. Плоди цього дерева були розчавлені в Його Страстях, щоб дати добрий смак і аромат всім живим істотам, які торкаються його і наближаються до нього.

Це те, що відбувається в Євхаристії: ви їсте Христа, посіяного у вашій душі, щоб ми з вами, як Діва Марія і святі, могли принести божественні плоди любові, миру, розради і надії для багатьох, хто цього потребує.

І в цьому місяці червні ми говоримо: Пресвяте Серце Ісуса, на Тебе я уповаю.

О, Солодке Серце Марії, будь моїм спасінням.